

Наукові перспективи
Видавнича група

СУСПІЛЬСТВО ТА НАЦІОНАЛЬНІ ІНТЕРЕСИ

№7(7)2024

*Тернопільський національний медичний
університет імені І.Я. Горбачевського МОЗ України*

Видавнича група «Наукові перспективи»

*Всеукраїнська Асамблея докторів наук з
державного управління*

Християнська академія педагогічних наук України

«Суспільство та національні інтереси»

№ 7(7) 2024

Київ – 2024

*Ivan Horbachevsky Ternopil National Medical
University*

Publishing Group "Scientific Prospects"

*All-Ukrainian Assembly of Doctors of Science in Public
Administration*

Christian Academy of Pedagogical Sciences of Ukraine

«Society and national interests»

№ 7(7) 2024

Kyiv – 2024

ISSN 3041-1572Online

УДК 0/3+7/8]:001.31](477)(051)

DOI: [https://doi.org/10.52058/3041-1572-2024-7\(7\)](https://doi.org/10.52058/3041-1572-2024-7(7))

“Суспільство та національні інтереси”: журнал. 2024. № 7(7) 2024. С. 849.

Згідно наказу Міністерства освіти і науки України # 920 від 26.06.2024 журнал включений до Переліку наукових фахових видань України, категорія “Б”, спеціальності: 011 Освітні, педагогічні науки; 281 Публічне управління та адміністрування

Рекомендований до друку Президією Всеукраїнської асамблеї докторів наук з державного управління (Протокол від 04.11.2024, № 5/11-24)

Журнал видається за підтримки Інституту філософії та соціології Національної академії наук Азербайджану, Всеукраїнської асоціації педагогів і психологів з духовно-морального виховання, Асоціації науковців України, Інституту освіти Азербайджанської Республіки

Журнал публікує наукові розвідки з теоретичних та прикладних аспектів освітніх, гуманітарних наук, громадського здоров'я, публічного управління та адміністрування з метою їх впровадження у сучасний освітній простір

Наукове видання включено до міжнародної наукометричної бази Index Copernicus (IC), Research Bible та до міжнародної пошукової системи Google Scholar

Головний редактор: Теренда Наталія Олександрівна - доктор медичних наук, професор, завідувач кафедри громадського здоров'я та управління охороною здоров'я Тернопільського національного медичного університету імені І.Я. Горбачевського МОЗ України (Тернопіль, Україна)

Члени редакції журналу серії «Громадське здоров'я»:

- **Іншакова Ганна Вадимівна** – кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри громадського здоров'я Національного медичного університету імені О.О. Богомольця (Київ, Україна)
- **Керецьман Анжеліка Олексіївна** – кандидат медичних наук, доцент, завідувачка кафедри соціальної медицини та гігієни медичного факультету ДВНЗ «Ужгородський національний університет» (Ужгород, Україна)
- **Ковальська Оксана Романівна** - кандидат медичних наук, доцент, доцент кафедри соціальної медицини, економіки та організації охорони здоров'я Львівського національного медичного університету імені Далини Галицької (Львів, Україна)
- **Корильчук Неоніла Іванівна** – кандидат медичних наук, доцент кафедри терапії та сімейної медицини Тернопільського національного медичного університету імені І.Я.Горбачевського МОЗ України (Тернопіль, Україна)
- **Нагорна Антоніна Максимівна** - доктор медичних наук, професор, член-кореспондент НАМН України, лабораторія епідеміологічних досліджень, профпатології та моніторингу професійного здоров'я ДУ «Інститут медицини праці імені Ю. І. Кундієва НАМНУ» (Київ, Україна)
- **Панчишин Наталія Ярославівна** - кандидат медичних наук, доцент, завідувач кафедри громадського здоров'я та управління охороною здоров'я Тернопільського національного медичного університету імені І.Я. Горбачевського МОЗ України (Тернопіль, Україна)
- **Сатурська Ганна Степанівна** - доктор медичних наук, професор, завідувач кафедри громадського здоров'я та управління охороною здоров'я Тернопільського національного медичного університету імені І.Я. Горбачевського МОЗ України (Тернопіль, Україна)

УДК 378.147-027.561:[378:37.011.3-051:811.161.2:82](045)

[https://doi.org/10.52058/3041-1572-2024-7\(7\)-329-337](https://doi.org/10.52058/3041-1572-2024-7(7)-329-337)

Розман Ірина Іллівна доктор педагогічних наук, професор, професор кафедри англійської мови, літератури з методиками навчання, Мукачівський державний університет, вул. Ужгородська, 26. м. Мукачево, 89600 тел.: (03131) 21109, <https://orcid.org/0000-0002-4951-0074>

ПРОФЕСІЙНА ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ І ЛІТЕРАТУРИ У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Анотація. У статті розглядаються сучасні підходи до професійної підготовки майбутніх учителів української мови і літератури у закладах вищої освіти. Окреслено ключові компетентності, якими повинні володіти випускники, а також роль інноваційних методик навчання та інтеграції інформаційно-комунікаційних технологій у навчальний процес. Автор акцентує увагу на необхідності формування як фахових, так і соціально-комунікативних навичок, що сприяють ефективній педагогічній діяльності в сучасних умовах. Завдання автора полягає у дослідженні та вдосконаленні системи підготовки майбутніх педагогів. Це спонукає до впровадження сучасних педагогічних підходів, які сприятимуть формуванню компетентних, креативних та інноваційно-мислячих учителів, здатних ефективно працювати в умовах сучасного освітнього простору та відповідати вимогам ринку праці. Зазначено шлях та розвиток освіти, яка почала адаптуватися до нових соціально-економічних умов, акцентуючи увагу на розвитку національної свідомості, культури та мови. Особливо розглядається значення педагогічної практики як одного з найважливіших етапів професійної підготовки. У статті зауважено, що професійна підготовка майбутніх учителів української мови та літератури в Україні зазнала значних змін наприкінці ХХ – початку ХХІ століття, зокрема в контексті мовної політики, впровадження компетент-нісного підходу та інноваційних технологій. У статті зацентрована увага на розвиток професійної компетентності, зокрема комунікативної, мовної, мовленнєвої та соціокультурної компетенцій, має вирішальне значення для майбутніх учителів. Наголошено, що інтеграція інноваційних програм і освітніх практик необхідна для задоволення сучасних суспільних потреб. Наголошено, що адаптація до реальних умов роботи відбувається коли здобувачі отримують безпосередній досвід роботи в школі, знайомляться з реальними викликами, що стоять перед вчителями. Це допомагає краще підготуватися до майбутньої педагогічної діяльності.

Ключові слова: українська мова та література, професійна підготовка, майбутні вчителі, заклад вищої освіти, становлення, освітня система.

Rozman Iryna Illivna Doctor of Pedagogical Sciences, Professor, Professor of the Department of English Language, Literature and Teaching Methods, Mukachevo State University, St. Uzhhorodska, 26, Mukachevo, 89600, tel.: (03131) 21109, <https://orcid.org/0000-0002-4951-0074>

PROFESSIONAL TRAINING OF FUTURE TEACHERS OF THE UKRAINIAN LANGUAGE AND LITERATURE IN INSTITUTIONS OF HIGHER EDUCATION

Abstract. The article examines modern approaches to the professional training of future teachers of the Ukrainian language and literature in institutions of higher education. The key competences that graduates should possess are outlined, as well as the role of innovative teaching methods and the integration of information and communication technologies into the educational process. The author emphasizes the need to develop both professional and social-communicative skills, which contribute to effective pedagogical activity in modern conditions. The author's task is to research and improve the system of training future teachers. This prompts the introduction of modern pedagogical approaches that will contribute to the formation of competent, creatively and innovatively thinking teachers who are able to work effectively in the conditions of the modern educational space and meet the requirements of the labor market. The path and development of education, which began to adapt to new socio-economic conditions, emphasizing the development of national consciousness, culture and language, was noted. The importance of pedagogical practice as one of the most important stages of professional training is considered separately. The article notes that the professional training of future teachers of the Ukrainian language and literature in Ukraine underwent significant changes at the end of the 20th - beginning of the 21st century, in particular in the context of language policy, the introduction of the competency approach and innovative technologies. The article emphasizes the development of professional competence, in particular communicative, linguistic, speech and sociocultural competence, which is of crucial importance for future teachers. It was emphasized that the integration of innovative programs and educational practices is necessary to meet modern social needs. It is emphasized that adaptation to real working conditions occurs when applicants get direct experience of working in a school, get acquainted with the real challenges facing teachers. This helps to better prepare for future teaching activities.

Keywords: Ukrainian language and literature, professional training, future teachers, institution of higher education, formation, educational system.

Постановка проблеми. Професійна підготовка майбутніх учителів української мови та літератури в закладах вищої освіти є важливою складовою освітньої системи України, що впливає на формування культурної ідентичності молоді та збереження національних цінностей. Проблема підготовки фахівців у цій галузі полягає в необхідності адаптації навчальних програм до сучасних викликів, таких як глобалізація, технологічний прогрес, зміна соціокультурного контексту та потреб ринку праці.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Останні дослідження з теми професійної підготовки майбутніх учителів української мови та літератури у закладах вищої освіти в Україні висвітлюють кілька ключових аспектів, що сприяють формуванню висококваліфікованих педагогів. Такі дослідники, зокрема Л. Базиль, О. Семенов, С. Сисоєва, І. Зимня, М. Пентилюк, В. Коваль, А. Загнітко, Л. Мацько, Г. Передрій, М. Плющ, Л. Скуратівський, В. Тихоша, Г. Шелехова розв'язують теоретичні та практичні питання методики викладання української мови, що сприяє втіленню мовної освіти. Дослідники з'ясували, що поняття «мовна особистість» спочатку було розроблено в рамках концепції мовної освіти для середньої школи. Тобто, ідея того, як формувати мовну особистість учнів, виникла ще на етапі навчання в школі. Згодом, це питання було глибше досліджене в наукових працях, де його детальніше вивчали та розвивали. Після цього підхід до формування мовної особистості почав активно застосовуватися й у викладацькій практиці вищих навчальних закладів, тобто в процесі навчання студентів в університетах та інших закладах вищої освіти.

Метою статті є вивчення питання професійної підготовки майбутніх учителів української мови і літератури у закладах вищої освіти.

Виклад основного матеріалу. Професійна підготовка майбутніх учителів української мови та літератури у закладах вищої освіти в Україні в кінці ХХ – на початку ХХІ століття зазнала значних змін, зосереджуючись на національних цінностях, інтеграції сучасних технологій та нових методик навчання. Важливим завданням є вивчення інноваційних освітніх технологій, які сприятимуть покращенню професійної компетентності майбутніх учителів, а також розвиток програм підготовки, що враховують потреби сучасного українського суспільства в умовах реформування освіти.

Однак для підвищення якості освіти необхідно продовжувати адаптацію навчальних програм до викликів часу та забезпечувати належний рівень підготовки випускників, здатних працювати в сучасних умовах. На початку 90-х років ХХ століття Україна пережила суттєві зміни, пов'язані зі здобуттям незалежності. Це призвело до переосмислення ролі освіти, зокрема в підготовці фахівців у галузі гуманітарних наук. Освіта почала адаптуватися до нових соціально-економічних умов, акцентуючи увагу на розвитку національ-

ної свідомості, культури та мови. У цей період в Україні було впроваджено ряд освітніх реформ, які вплинули на професійну підготовку майбутніх учителів. У 1991 році ухвалено закон «Про освіту», який визначив основні принципи освітньої політики, включаючи автономію закладів вищої освіти та адаптацію навчальних планів до вимог часу. Національна програма розвитку освіти, яка передбачала модернізацію навчальних програм, впровадження нових методик навчання, акцент на українській мові та літературі, була затверджена у 1996 році. Відбуваються значні зміни в навчальних програмах з підготовки вчителів української мови та літератури: вони стали більш орієнтованими на інтеграцію теоретичних знань і практичних навичок.

М. Пентилюк указує на те, що роль української мови у вітчизняному суспільстві значно зросла, а мовна і мовленнєва компетенції ґрунтуються на усвідомленні основної функції української мови – комунікативної, що забезпечує мовленнєву діяльність її носіїв і впливає на їхній духовний розвиток. Комунікація, або спілкування людей відбувається, як уже зазначалося, у процесі мовленнєвої діяльності і забезпечує формування комунікативної компетенції 4].

Особлива увага нами була зосереджена на основні аспекти, які були впроваджені в навчальні плани. Акцентовано на поглибленому вивченні української мови, літератури, культурології, що сприяють розвитку учителів як фахівців, здатних формувати у учнів любов до рідної мови та літератури.

Методична підготовка, яка має на меті зміцнити і впровадити інноваційні методи викладання, відіграє важливу роль у формуванні висококваліфікованих педагогів. Її головне завдання – надати майбутнім учителям інструменти для ефективного викладання, що відповідають сучасним потребам учнів. Це включає застосування інтерактивних технологій, диференційованого підходу до навчання, використання проєктних методів та критичного мислення.

Інноваційні методи викладання допомагають педагогам краще розуміти індивідуальні особливості учнів, сприяти їхній активній участі в навчальному процесі та розвивати ключові компетентності, необхідні для успішної адаптації в сучасному суспільстві. Зокрема, методична підготовка орієнтована на розвиток умінь працювати з різними формами комунікації, використання цифрових технологій, а також на формування вміння викладати матеріал у творчий і доступний спосіб.

Це також вимагає від викладачів постійного вдосконалення, оскільки інновації у сфері освіти швидко розвиваються. Тому методична підготовка має бути гнучкою, враховувати новітні дослідження у галузі педагогіки та потреби учнів, що постійно змінюються, аби вчителі могли ефективно реагувати на виклики сучасної освітньої системи. На початку XXI століття підготовка вчителів української мови та літератури під впливом глобалізації та інформа-

ційних технологій вимагає використання ІКТ у навчанні, що вирішує питання дистанційного навчання, яке стало особливо актуальним під час пандемії COVID-19, повномасштабної війни.

Проблеми якості освіти тісно пов'язана з рівнем підготовки випускників, відповідності програм сучасним вимогам та потребам ринку праці. Соціокультурні зміни у суспільстві вимагають від вчителів нових підходів у навчанні, зокрема впровадження концепції «критичного мислення», формування громадянської свідомості та патріотизму.

Необхідно зазначити, що успішна реалізація нових освітніх реформ залежить від того, наскільки добре науковці зможуть обґрунтувати свої нові ідеї. Це означає, що будь-які інновації в освіті мають бути підтверджені дослідженнями та теоретичними основами, щоб їх можна було ефективно впроваджувати в навчальний процес. Важливо звертати увагу на те, що кращі практики з інших навчальних закладів можуть стати основою для вдосконалення вищої освіти в Україні.

С. Сисоева у дисертаційній роботі «Теоретичні і методичні основи підготовки вчителя до формування творчої особистості учня» визначає концептуальну ідею дослідження професійної підготовки майбутнього вчителя-філолога як єдність системної цілісності й процесуальної неперервності цього процесу [5, с.36].

Тенденції розвитку педагогічної освіти транслуються у зміни в підготовці педагогів в Україні. Такий процес відбувається внаслідок соціально-економічних реформ і мовної політики. Особливо виділяються три періоди: від ідеологічного впливу радянської системи (1945–1991), до модернізації системи освіти після 1991 року [3].

«Однією з основних сучасних тенденцій є компетентнісний підхід у навчанні майбутніх учителів, що включає розвиток мовних, комунікативних та соціокультурних компетенцій. Це забезпечує відповідність вимогам сучасного суспільства та ринку праці», – саме так зазначає В.Коваль [1].

Значення педагогічної практики як одного з найважливіших етапів професійної підготовки майбутніх учителів полягає у закріпленні теоретичних знань у закладах освіти. Педагогічна практика надає здобувачам можливість застосувати отримані в закладах вищої освіти теоретичні знання, що сприятиме глибшому розумінню педагогічних принципів і методик.

Розвиток професійних навичок сприяє розвитку необхідних професійних компетенцій, зокрема вміння планувати уроки, організовувати навчальний процес, мотивувати учнів, оцінювати їхні досягнення та працювати з класом у різних умовах та орієнтуватися у часі на уроці.

Адаптація до реальних умов роботи відбувається коли здобувачі отримують безпосередній досвід роботи в школі, знайомляться з реальними

викликами, що стоять перед вчителями. Це допомагає краще підготуватися до майбутньої педагогічної діяльності.

Вдосконалення комунікативних та соціальних навичок дозволяє майбутнім вчителям розвинути навички спілкування з учнями, їхніми батьками та колегами, що сприяє розвитку емоційної стійкості та соціальної компетентності. Рефлексія та самооцінка роботи надає змогу аналізувати свою діяльність, виявляти сильні та слабкі сторони підготовки, що допомагає їм удосконалювати свою педагогічну майстерність.

Таким чином, педагогічна практика є критично важливою, оскільки дозволяє майбутнім учителям перевірити та вдосконалити свої навички в реальних умовах, краще підготуватися до викликів професії та відчутти себе частиною освітнього процесу.

Міждисциплінарна інтеграція стає важливою частиною професійної підготовки, яка охоплює зміст предметів, методи навчання та виховання професійного світогляду. Ця інтеграція сприяє всебічній підготовці вчителів та їхній готовності до творчої діяльності в школі [2].

Надзвичайно важливим фактором формування системи підготовки вчителів української мови є мовна політика, яка значно вплинула на освітні процеси, особливо в умовах відновлення статусу української мови після розпаду СРСР [3].

Професійна підготовка майбутніх учителів української мови та літератури в Україні зазнала значних змін наприкінці ХХ – початку ХХІ століття, зокрема в контексті мовної політики, впровадження компетентнісного підходу та інноваційних технологій. Майбутні вчителі української мови та літератури повинні бути підготовлені до інноваційної діяльності в інтеркультурному освітньому середовищі шляхом включення міжкультурних концепцій, інноваційних структур навчання, забезпечення неперервності навчального процесу.

У сучасному відкритому та глобалізованому світі підготовка майбутніх учителів української мови та літератури до професійної діяльності в освітньому середовищі в системі ступеневої професійної освіти вищих навчальних закладів має передбачати не лише включення педагогічних концепцій міжкультурної освіти, освітнього процесу, а й створення особливої структури інноваційної освіти. Зміна характеру професійної підготовки, реалізація принципу наступності в освітньому процесі, забезпечення взаємозв'язку навчальних дисциплін, оптимізація навчальних планів та освітньо-професійних програм, – надзвичайно важливі складові сучасної освіти.

У своєму дослідженні С. Омельчук наголошує, що важливим є такі найпрогресивніші тенденції в розвитку сучасної методики навчання української мови: формування національно-мовної особистості, якій властиві національний спосіб мислення, український менталітет, національна свідо-

мість та самосвідомість, національний характер, а також національно-культурна мотивація; нове трактування традиційно усталених у методиці підходів, урахування зміни у стратегії й тактиці мовної освіти; пошук і реалізація нових підходів до навчання мови в школах усіх типів та у вищівській лінгводидактиці, віддаючи перевагу когнітивній і комунікативній методиці навчання української мови; вивчення мовних одиниць різних рівнів на текстовій основі, тобто застосування принципу текстоцентризму, що передбачає засвоєння мовних знань, формування вмій і навичок на основі текстів; розроблення й упровадження ефективних форм, методів, прийомів, засобів, технологій навчання української мови, що відповідають сучасній науковій парадигмі лінгводидактики початку ХХІ ст. [7 с. 32–33]

Враховуючи вимоги Концепції ЗНО та нового професійного стандарту педагогічних працівників закладів загальної середньої освіти, ми усвідомлюємо всю складність і неоднозначність оцінки міжкультурних процесів, але вважаємо, що нові ідеї освіти та вищої і середньої школи завтрашнього дня хвилюють не лише значну кількість науковців і практиків серед освітян, а й усіх тих, хто панує навчати, або вчитися. отже, мати майбутнє.

Акцент на розвиток професійної компетентності, зокрема комунікативної, мовної, мовленнєвої та соціокультурної компетенцій, має вирішальне значення для майбутніх учителів. Інтеграція інноваційних програм і освітніх практик необхідна для задоволення сучасних суспільних потреб. Важливою є підготовка до професійної діяльності в міжкультурному освітньому середовищі, що передбачає включення концепцій міжкультурної освіти та оптимізацію навчальних програм. Етнокультурний напрям діяльності передбачає засвоєння знань з історії, культури, педагогіки України, формування комплексного освітнього підходу.

Як зазначають Л. Скуратівський, В. Федоренко: «Випускник закладу вищої освіти повинен досконало володіти рідною мовою, бути фахівцем з високим рівнем комунікативної компетентності, що базується на системі знань про мову, а також її граматичну будову» [6 с. 29].

Підготовка майбутніх учителів української мови та літератури в Україні проходила в різні історичні періоди, зосереджуючись на компетентнісно-орієнтованій освіті, міжкультурній та етнокультурній підготовці, міжпредметній інтеграції та розвитку інформаційної грамотності. Наголошення на творчих та інноваційних методах навчання має вирішальне значення для підготовки вчителів до задоволення динамічних потреб сучасної освіти.

Сучасна система вищої педагогічної освіти формується на основі оновлених національних концепцій, з особливою увагою до української мови як державної. Це передбачає її посилену роль у всіх аспектах навчання. Зростання значущості української мови вимагає підвищеної уваги до

підготовки вчителів української мови та літератури, враховуючи нові вимоги, що постають перед педагогами, і потребують узгодження з наявними практиками в освіті.

Висновки. Професійна підготовка майбутніх учителів української мови і літератури у закладах вищої освіти є ключовим елементом формування якісного педагогічного складу, здатного відповідати сучасним викликам. Підвищення ролі української мови як державної підкреслює важливість володіння як теоретичними знаннями, так і практичними навичками з огляду на нові освітні стандарти.

Перспективи дослідження полягають у подальшому вивченні розробки нових інтегрованих підходів до навчання, які б поєднували традиційні методи з інноваційними технологіями, зокрема з використанням цифрових інструментів і медіа-ресурсів. Також актуальним є дослідження впливу міжнародного досвіду на підготовку педагогів і вивчення кращих практик для інтеграції їх у національну систему освіти. Ще одним перспективним напрямом є розробка програм для підвищення кваліфікації викладачів, які готують майбутніх учителів, щоб забезпечити їх готовність до впровадження сучасних освітніх стандартів.

Література:

1. Koval Valentyna. Tendencies of the competence-oriented language education development in training of future teachers of ukrainian language and literature. 2022. URL: <http://surl.li/xozpxz>
2. Lilik Olha. Interdisciplinary integration in the professional training of future teachers of ukrainian language and literature: levels and ways of realization. 2021. URL: <http://surl.li/uemtkc>
3. Pasichnyk, M. I. Training of teachers of ukrainian language and literature in ukraine (second half of xx – beginning of xxi century): experience of historical-pedagogical periodisic 2020 URL: <http://surl.li/nuudju>
4. Пентиліук М. І. Актуальні проблеми сучасної лінгводидактики: зб. ст. Київ: Ленвіт, 2011. 256 с.
5. Сисоєва С. О. Теоретичні і методичні основи підготовки вчителя до формування творчої особистості учня: автореф. дис. ... д-ра пед. наук: 13.00.04. К., 1997. 36 с.
6. Федоренко В., Скуратівський Л. Методичні рекомендації щодо вивчення української (рідної) мови у 2006–2007 н.р. Дивослово. 2006. № 8. С. 29–40.
7. Омельчук С. Сучасна українська лінгводидактика: норми в термінології і мовна практика фахівців: монографія. Київ: Вид. дім «Києво-Могилянська академія», 2019. 356 с.

References:

1. Koval, Valentyna (2022). Tendencies of the competence-oriented language education development in training of future teachers of ukrainian language and literature [Tendentsii rozvytku kompetentnisno oriientovanoi movnoi osvity u pidhotovtsi maibutnikh uchyteliv ukrainskoi movy ta literatury]. Retrieved from <http://surl.li/xozpxz> [in Ukrainian].
2. Lilik, Olha. (2021). Interdisciplinary integration in the professional training of future teachers of ukrainian language and literature: levels and ways of realization [Mizhpredmetna intehratsiia u profesiinii pidhotovtsi maibutnikh uchyteliv ukrainskoi movy ta literatury: rivni ta shliakhy realizatsii]. Retrieved from <http://surl.li/uemtkc> [in Ukrainian].

3. Pasichnyk M. I. (2020). Training of teachers of ukrainian language and literature in ukraine (second half of xx – beginning of xxi century): experience of historical-pedagogical periodisis [Pidhotovka vchyteliv ukrainskoi movy ta literatury v Ukraini (druha polovyna KhKh – pochatok KhKhI st.): dosvid istoryko-pedahohichnoi periodyzy]. Retrieved from <http://surl.li/nuudju> [in Ukrainian].

4. Pentyliuk, M. I. (2011). Aktualni problemy suchasnoi linhvodydaktyky [Actual problems of modern language didactics]. Kyiv: Lenvit [in Ukrainian].

5. Sysoieva, S. O. (1997). Teoretychni i metodychni osnovy pidhotovky vchytelia do formuvannia tvorchoi osobystosti uchnia. Extended abstract of Doctor's thesis [Theoretical and methodical foundations of teacher preparation for the formation of the student's creative personality: author's abstract. thesis ... Dr. Ped. Sciences: 13.00.04.]. Kyiv [in Ukrainian].

6. Fedorenko V., Skurativskiy L. (2006). Metodychni rekomendatsii shchodo vyvchennia ukrainskoi (ridnoi) movy u 2006–2007 n.r. [Methodological recommendations for learning the Ukrainian (native) language in 2006–2007]. Дивослово.. № 8. С. 29–40. [in Ukrainian].

7. Omelchuk S. Suchasna ukrainska linhvodydaktyka: normy v terminolohii i movna praktyka fakhivtsiv: monohrafiia [Modern Ukrainian language didactics: norms in terminology and language practice of specialists: monograph]. Kyiv: Vyd. dim «Kyievo-Mohylianska akademiia», 2019. 356 c. [in Ukrainian].

МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

89600, м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26

тел./факс +380-3131-21109

Веб-сайт університету: www.msu.edu.ua

E-mail: info@msu.edu.ua, pr@mail.msu.edu.ua

Веб-сайт Інституційного репозитарію Наукової бібліотеки МДУ: <http://dspace.msu.edu.ua:8080>

Веб-сайт Наукової бібліотеки МДУ: <http://msu.edu.ua/library/>